c. Die Scholien bei Stev. वीर्क्तीं घूर्पुत्रमृत्यापत्यपुत्ता । इषमन् । Vgl. रियं वीर्क्तमं I. 3.

Str. 12 Die Scholien bei Stev. श्रुक्रीपा शोचिषा तदीयधेतवर्पादी-ह्या। — Rosen: « puro splendore insignis, omnibus deorum invocationibus compellatus.»

HYMNE XIII.

(Str. 1—4. $\equiv$ Sāmav. II. 6. 1. 1. Str. 9. $\equiv$ Rv. III. viii. §. 21. Str. 10. c. $\equiv$ ebend. VII. 10. c.

Rosen: Hymnus, in Rigvedae indice म्राप्रीसृत्तम् dictus, duodecim scilicet divinitatibus, quae communi nomine স্থান্ত্রী, plur. স্থান্ত্রি-यस्, comprehenduntur, dicatus Singulis versibus invocantur, 1. Idhma, dictus quoque Samidh, Samiddha vel Susamiddha. 2. Tanunapāt. 3. Narāçamsa. 4. Īdita. 5. Barhis. 6. Devīr dvāras. 7. Naktoshasā. 8. Daivjā hotārā. 9. Idā, Sarasvatī, et Bhāratī. 10. Tvashtar. 11. Vanaspati. 12. Svāhā. Eaedem divinitates eodem ordine celebrantur in carminibus, quae II. n. S. 10, 11.; II. viii. S. 22, 23. et III. viii. S. 20, 21. exstant, atque in hymno, cujus singulos versus illustrat Jāskas, Nir. VIII. 5-21. Sunt nisi fallor haec carmina iis divinitatibus sacrata, quae in ultimo uniuscujusque versu nuncupantur; et numina in praecedentibus versibus invocata, nempe ignis sacer sub variis appellationibus, vv. 1-4, stragulum sacrificale, v. 5, sacelli portae, v. 6, diluculum et nox, utpote tempestates, quarum concursu sacra matutina fiunt, v. 7, tum divi sacrificatores duo, v 8, deae tres, v. 9, deus tignarius, qui erigendae pilae sacrificali praeest, v. 10, denique arbor, sive lignum, quo holocaustum paratur, v. 11, compellantur solummodo tanquam ceremoniarum testes et ministri, ut debita osficia praestent ei divinitati, in cujus honorem sacrificium instituitur Pretium est in Rigvedae brāhmanis videre, quomodo serior aetas, quum fortassis ritus hi antiqui jamdiu vetustate exaruis-